

ETS 90 TERRORISMI TÕKESTAMISE EUROOPA KONVENTSIOON

Koostatud Strasbourgis. 27. jaanuaril 1977. a

Käesolevale alla kirjutanud Euroopa Nõukogu liikmesriigid, arvestades Euroopa Nõukogu eesmärki saavutada oma liikmete suurem ühtsus;
olles teadlikud suurenevast murest terroriaktide arvu suurenemise pärast;
soovides kindlustada, et terroriaktide toimepanijad ei pääseks vastutusest ega karistusest;
veendunud, et väljaandmine on selle saavutamiseks tõhus vahend,
on kokku leppinud alljärgnevas:

Artikkel 1

Lepinguosaliste riikide vahelise väljaandmise korral ei peeta poliitilisteks, poliitilise kuriteoga seotuteks või poliitilistel põhjustel toime pandud kuritegudeks:

- (a) 16. detsembril 1970 Haagis alla kirjutatud õhusõiduki ebaseadusliku hõivamise vastu võitlemise konventsioonis käsitletud kuritegu;
- (b) 23. septembril 1971 Montrealis alla kirjutatud tsiviillennunduse ohutuse vastu suunatud ebaseaduslike tegude tõkestamise konventsioonis käsitletud kuritegu;
- (c) rasket kuritegu, mis seisneb ründes rahvusvaheliselt kaitstud isiku (sealhulgas diplomaadi) elu, tervise või vabaduse vastu;
- (d) kuritegu, mis seisneb inimese röövimises või pantvangiks võtmises või temalt ebaseaduslikult vabaduse võtmises;
- (e) inimestele ohtliku pommi, granaadi, raketi, automaattulirelva või kirja- või pakipommi kasutamist;
- (f) eespool loetletud kuritegude katset ega osavõttu kuriteost või kuriteo katsest.

Artikkel 2

1. Lepinguosaliste riikide vahelise väljaandmise korral võib lepinguosaline riik jätta lugemata poliitiliseks, poliitilise kuriteoga seotud või poliitilistel põhjustel toime pandud kuriteoks raske kuriteo, mis seisneb artiklis 1 nimetatust erinevas ründes inimese elu, tervise või vabaduse vastu.
2. Sama kehtib artiklis 1 nimetatud raske varavastase, paljudele inimestele ohtliku kuriteo kohta.
3. Sama kehtib eespool nimetatud kuritegude katse ja osavõtu kohta kuriteost või kuriteo katsest.

Artikkel 3

Kõigi väljaandmislepingute ja -kokkulepete sätted, mida lepinguosalisel riigid rakendavad, sealhulgas väljaandmise Euroopa konventsioon, loetakse muudetuks osas, mis on käesoleva konventsiooniga vastuolus.

Artikkel 4

Kui artiklites 1 ja 2 nimetatud kuritegu mingis osas ei ole lepinguosalisel järgitavates teistes konventsioonides või lepingutes käsitatud väljaandmist kaasa toovana, loetakse kuritegu väljaandmist kaasa toovaks.

Artikkel 5

Käesolev konventsioon ei kohusta taotluse saanud riiki isikut välja andma, kui riigil on alust arvata, et väljaandmist taotluse eesmärk artiklites 1 ja 2 nimetatud kuritegude puhul on isikut süüdistada või karistada rassi, usu, rahvuse või poliitiliste vaadete tõttu või et isiku olukord võib nendel põhjustel halveneda.

Artikkel 6

1. Iga lepinguosaline riik võtab vajalikud meetmed, et tal oleks kriminaaljurisdiktsioon artiklis 1 nimetatud kuriteo suhtes juhul, kui kahtlustatav asub selle riigi territooriumil ja

see riik ei anna teda välja teise lepinguosalise riigi väljaandmistaotluse alusel, kelle jurisdiktsioon põhineb taotluse saanud riigi seadustes olevaga sarnasel jurisdiktsioonil.

2. Käesolev konventsioon ei välista siseriikliku õiguse alusel teostatavat kriminaaljurisdiktsiooni.

Artikkel 7

Kui artikli 6 lõike 1 järgi väljaandmistaotluse saanud lepinguosaline riik ei anna tema territooriumil avastatud artiklis 1 nimetatud kuritegudes kahtlustatavat isikut välja, annab see riik asja erandeid tegemata ja viivitamata menetleda oma pädevale asutusele. Selline asutus teeb otsuse samamoodi, nagu raske kuriteo puhul vastavalt oma riigi seadusele.

Artikkel 8

1. Lepinguosalised riigid osutavad üksteisele artiklites 1 ja 2 nimetatud kuriteoga seotud menetluses igakülgset abi ning rakendavad taotluse saanud riigis kehtivat kriminaalasjades vastastikuse abi andmise seadust. Abi andmisest ei või keelduda üksnes põhjusel, et tegemist on poliitilise, poliitilise kuriteoga seotud või poliitilistel põhjustel toime pandud kuriteoga.

2. Käesolev konventsioon ei kohusta abi andma, kui taotluse saanud riigil on alust arvata, et artiklites 1 ja 2 nimetatud kuriteoga seotud menetluses esitatud abitaotluse eesmärk on süüdistada või karistada isikut tema rassi, usu, rahvuse või poliitiliste vaadete tõttu või et isiku olukord võib nendel põhjustel halveneda.

3. Kõigi lepinguosaliste riikide kriminaalasjades vastastikust abi käsitlevate lepingute ja kokkulepete, sealhulgas kriminaalasjades vastastikuse abistamise Euroopa konventsiooni sätteid loetakse muudetuks osas, mis on käesoleva konventsiooniga vastuolus.

Artikkel 9

1. Euroopa Nõukogu Kriminaalasjade Komiteed informeeritakse käesoleva konventsiooni täitmist.

2. Komitee teeb kõik vajaliku, kergendamaks selle rakendamisel tekkida võivate probleemide sõbralikku lahendamist.

Artikkel 10

1. Lepinguosaliste riikide lahkarvamused käesoleva konventsiooni tõlgendamisel või rakendamisel, mida ei ole õnnestunud lahendada artikli 9 lõike 2 kohaselt, antakse ühe vaidleva poole taotlusel lahendada arbitraazhikohtule. Kumbki pool nimetab ühe arbiteri ja kaks arbiteri nimetavad ühe kohtuniku. Kui pool ei ole nimetanud arbiteri abitraapitaotluse esitamisest kolme kuu jooksul, nimetab arbiteri teise poole taotlusel Euroopa Inimõiguste Kohtu president. Kui president on ühe vaidleva poole kodanik, täidab selle kohustuse kohtu asepresident, või kui asepresident on ühe poole kodanik, siis vanim kohtunik, kes ei ole lepingupoole kodanik. Samas korras toimitakse, kui arbitrid ei ole kohtuniku suhtes kokkuleppele jõudnud.

2. Arbitraazhikohus kehtestab endale protseduuri ning võtab otsused vastu häälteenamusega. Otsus on lõplik.

Artikkel 11

1. Käesolev konventsioon on allakirjutamiseks avatud Euroopa Nõukogu liikmesriikidele. See kuulub ratifitseerimisele, vastuvõtmisele või kinnitamisele. Ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamisdokumendid deponeeritakse Euroopa Nõukogu peasekretäri juures.

2. Konventsioon jõustub kolme kuu möödumisel kolmanda ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamisdokumendi deponeerimise kuupäevast.

3. Allakirjutanud riigi suhtes, kes ratifitseerib, kinnitab või võtab konventsiooni vastu hiljem, jõustub konventsioon kolme kuu möödumisel ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamisdokumendi deponeerimise kuupäevast.

Artikkel 12

1. Iga lepingupool võib allakirjutamisel või oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel määratleda territooriumi või territooriumid, mille suhtes käesolev konventsioon kehtib.
2. Iga lepingupool võib ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel või pärast seda Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava deklaratsiooniga laiendada käesolevat konventsiooni deklaratsioonis nimetatud territooriumile või territooriumidele, mille rahvusvaheliste suhete eest ta on vastutav või mille nimel ta on volitatud kohustusi võtma.
3. Vastavalt eelmisele lõikele tehtud deklaratsioonist võib loobuda selles nimetatud mis tahes territooriumi suhtes Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava teatega. Deklaratsioonist loobumine jõustub kohe või teates märgitud hilisemal ajal.

Artikkel 13

1. Iga riik võib allakirjutamisel või ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamisdokumendi deponeerimisel deklareerida, et jätab endale õiguse keelduda väljaandmisest artiklis 1 nimetatud kuriteo eest, kui ta leiab, et kuritegu on poliitiline, seotud poliitilise kuriteoga või poliitilistel põhjustel toime pandud ning kui ta kuritegu kvalifitseerides arvestab muu hulgas järgmisi vastutust raskendavaid asjaolusid:
 - (a) kuriteo toimepanemisega on pandud ohtu paljude inimeste elu, tervis või vabadus; või
 - (b) kuriteoga on kahjustatud kõrvalisi isikuid; või
 - (c) kuritegu on toime pandud julmal või kõlvaltul viisil.
2. Iga riik võib eelmise lõikega sätestatud reservatsioonist täielikult või osaliselt loobuda Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava teatega, mis jõustub selle vastuvõtmise päeval.
3. Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud reservatsiooni teinud riik ei saa teiselt riigilt nõuda artikli 1 rakendamist; kuid kui reservatsioon on osaline või tingimuslik, võib ta nõuda artikli rakendamist samas ulatuses, kui ta seda ise tunnustab.

Artikkel 14

Iga lepinguosaline riik võib käesoleva konventsiooni enda suhtes denonsseerida Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava teatega. Denonsseerimine jõustub kohe või teates märgitud hilisemal ajal.

Artikkel 15

Käesolev konventsioon lakkab kehtimast lepinguosalise riigi suhtes, kes ei ole enam Euroopa Nõukogu liige.

Artikkel 16

Euroopa Nõukogu peasekretär teatab Euroopa Nõukogu liikmetele:

- (a) igast konventsioonile allakirjutamisest;
- (b) igast ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või kinnitamisdokumendi deponeerimisest;
- (c) igast konventsiooni jõustumisest vastavalt artiklile 11;
- (d) igast deklaratsioonist ja teatest, mis on saadud vastavalt artikli 12 sätetele;
- (e) igast reservatsioonist, mis on tehtud vastavalt artikli 13 lõike 1 sätetele;
- (f) igast reservatsioonist loobumisest vastavalt artikli 13 lõike 2 sätetele;
- (g) igast teatest, mis on saadud vastavalt artiklile 14, ja denonsseerimise jõustumise kuupäeva;
- (h) igast konventsiooni kehtivuse lõppemisest vastavalt artiklile 15.

Ülaltoodu kinnituseks on allakirjutanud, olles selleks täielikult volitatud, kirjutanud alla käesolevale konventsioonile.

Koostatud 27. jaanuaril 1977 Strasbourg'is inglise ja prantsuse keeles. Tekstid on võrdselt autentset, ühes eksemplaris ja deponeeritakse Euroopa Nõukogu arhiivi. Euroopa Nõukogu peasekretär edastab tõestatud koopia kõigile allakirjutanud riikidele.